

НАРАДА В ОБКОМІ КП УКРАЇНИ

В обкомі КП України відбулася нарада з питань марксистсько-ленінської освіти і економічного навчання кадрів та виховної роботи серед трудящих.

З доповіддю на нараді виступив завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому КП України І. П. ОЛІФІРЕНКО. Доповідач дав розгорнутий аналіз ходів підготовки до нового навчального року в системі партійної і комсомольської політичної освіти у світлі вимог XXIV з'їзду КПРС, зосередив увагу на завданнях по масовому економічному навчанню кадрів.

В обговоренні доповіді взяли участь другий секретар Кіровоградського міськкому КП України А. Д. СУХАЧОВ, заступник редактора газети «Кіровоградська правда» Г. Т. Мельник, секретар Вільшанського райкому КП України П. О. КОСМАН, начальник обласного управління культури Ф. О. ЦИГУЛЬСЬКИЙ, завідувачий кабінетом політосвіти Олександрійського райкому КП України В. В. КОЛИВА, секретар облпрофради Л. О. РУГОЛЬ, заступник голови обласного комітету по телебаченню і радіомовленню Ю. Д. МОТОРНИЙ, завідувачий відділом науки і учбових закладів обкому КП України В. І. ВИБРИК та інші.

На нараді виступив секретар обкому КП України Д. С. СИВОЛАП. Він зупинився на завданнях партійно-політичної освіти, економічного навчання та ідеологічного забезпечення виконання народногосподарських завдань і зобов'язань, взятих на честь 50-річчя утворення СРСР.

Рік видання XIII
№ 109 (1589)

9

ВЕРЕСНЯ
1972 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

РЕЙД «МК»

ОРАЧІ добре знають, що ранній зяб — запорука високих урожків усіх культур.

Здавалося б, господарники мають дбати саме про підняття раннього зябу. Але це далеко не так.

У більшості колгоспів Компаніївського району на сьогодні зерно лише 15—20 відсотків площ. У колгоспі імені Кірова — 248 гектарів, а у «Дружбі» — жодного.

ЯК ПОЧАВ ОРАТЬ, ТО В СОПІЛКУ НЕ ГРАТЬ

Голова цього господарства В. М. Поліщук на запитання про стан робіт відповів здивовано:

— Як же? Гектарів сто п'ятдесят, а може й триста вже зорано. А чому у зведенні незареєстровано, не знаю.

Більш ясну картину намалював агроном Олександр Ткаченко:

— Вдень трактори використовують для копання буряків, картоплі, сіносування. Плануємо, щоб вночі на ланках орали на зяб вісім-дев'ять агрегатів.

Для перевірки роботи господарств на оранці зябу у нічний час вирушила бригада.

У колгоспі «Дружба» із 4-х гусеничних тракторів, що обслуговує третя тракторна бригада, працював на оранці ґрунту тільки один. Не на повну віддачу використовували трактори в четвертій

«прожектористи» проявляють безпринципність.

На тракторній бригаді № 1 колгоспу імені Чарая вирувала робота. Молоді механізатори, що ремонтували вантажопідіймач, із задоволенням повідомили, що всі з'явилися від пожнивних решток площі зорано. Тракторист Григорій Ткаченко підіймає зяб на третій бригаді, у чому ми і пересвідчилися, побувавши там.

Тут молодий тракторист Микола Лісовець розповів про те, що члени комітету комсомолу цікавляться, як із своїми нормами справляються механізатори, турбуються, щоб трактори використовувалися зодобово. Молоді трактористи Володимир Сухонько та Анатолій Ласка, які підіймають зяб, — серед кращих виробничників господарства.

Наведені приклади показують, що керівники, спеціалісти та комсомольські активісти господарств району по-різному дбають про використання тракторного парку. Це питання не завжди у полі зору комітетів комсомолу, «прожектористів» з чим не можна миритися.

Рейдова бригада: В. КОБЗАР — інструктор Компаніївського райкому комсомолу, Г. НЕРОБА — агроном райуправління сільськогосподарства, Ю. ЛІВАШНИКОВ — спецкор. «Молодого комунара».

бригаді. Один трактор зайнятий на дискуванні площ, другий — для перевезення цукрових буряків, два інших — простоювали.

А у першій бригаді ми не змогли встановити стану справ, бо тут не було навіть сторожа. Два гусеничних трактора стояли без використання.

Не кращі справи і у колгоспі імені Кірова. У третій і четвертій бригадах у день перевірки на оранці ґрунту у нічний час використовувалися відповідно лише один (з трьох) та два (з п'яти) тракторів.

Правління цих господарств, як і деяких інших не змогли налагодити двозмінної роботи. Не на висоті і комсомольські активісти,

традиції з трудівниками, молоддю Толбухівського округу НРБ виголосили Герой Радянського Союзу М. Ю. Єрещенко, що брав участь у визволенні Болгарії від фашистів, фрезерувальник заводу «Червона зірка» С. Д. Безіско, заступник директора школи № 34 Є. О. Волкова, студентка педінституту Людмила Мулько.

Гаряче зустрінутий присутніми, на зборах виступив Генеральний консул НРБ у Києві Криво Стоянов Євтімов.

В роботі зборів взяли участь секретар обкому КП України Д. С. Сиволап, заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко, завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому КП України І. П. Оліфіренко,

9 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ СВОБОДИ

ЩАСЛИВСЯ, БОЛГАРІЄ!

ЕКІПА ЖІ БОЙОВИХ МАШИН

Прохорова, Харків, Кіровоград, Мінськ, Вільнюс — це далеко не повний перелік великих міст, звільнених від фашистської погани гвардійцями 5-ї танкової армії під командуванням Маршала Бронетанкових військ П. О. Ротмистрова. Більше, як 50 солдатів, сержантам, офіцерам і генералам танкової армії присвоєно високе звання Героя Радянського Союзу, 18 з них — за відвагу і мужність, виявлені в боях на степовій землі Припугуля — на Криворізькому і Кіровоградському напрямках.

22 з'єднання і частини п'ятої гвардійської удостоєні почесних найменувань: Олександрійських, Знам'янських і Кіровоградських...

На сторінках «Молодого комунара» вже розповідали про вогненний таран, здійснений у селі Зеленому Петрівського району комсомольським екіпажем лейтенанта Івана Дунаєва. Командиру танка, командіру башти Михайлу Леонову, механіку-водію Михайлу Сисоєтіну, радисту-кулеметнику Олександрі Бєзогову посмертно присвоєно звання Героя. Цим же указом, від 10 березня 1944 року, удостоєні звання Героїв і члени танкового екіпажу молодшого лейтенанта Володимира Безоросова, які з честю виконали своє завдання — будучи в складі групи прикриття, перерізали залізничну колію Зелена — Знам'янка, допомігши тим самим товаришам, які билися на вулицях села.

Завдяки рішучим діям танкістів 181-ї танкової бригади гітлерівцям не вдалося відправити зі станції Зеленої підготовлені до відправки єврейські.

В жовтні 1943 року успішно діяла і 31-а танкова бригада. Шість танків під командуванням заступника начальника штабу цієї бригади капітана Г. І. Пенєжкі вийшли в тил противника і перерізали залізничну колію П'ятихатки — Знам'янка. В жорстокому бою були знищені два танки ворога і близько 200 солдатів і офіцерів. За групою капітана Пенєжкі з бєм пробивалась решта підрозділів.

Ворог перейшов в контратаку. Трьом танкам, якими командували лейтенант В. Б. Горелов, командир 2-ї роти лейтенант М. І. Єланський і командир першої роти молодший лейтенант М. П. Славко, довелося відбивати ата-

ку 15 ворожих машин. З перших же пострілів задимили чотири машини. Загинув екіпаж Горєдова. Поранений Єланський підбив ще одну машину. Разом з екіпажем молодшого лейтенанта Славка він відбив контратаку. Танкісти розгромили штаб артилерійської групи противника, захопили цінні документи.

У дні боїв під Кіровоградом знову відзначився танк, в якому знаходився капітан Г. І. Пенєжко. В районі Карлівки екіпаж знищив 5 ворожих танків. Григорію Івановичу Пенєжку і механіку-водію Григорію Микити-

ЗАВТРА — ДЕНЬ ТАНКІСТІВ

вичу Зубову, який одночасно замінює і навідника, 13 вересня 1944 року присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

В ці дні армію облетіла звістка про подвиг сержанта В. І. Галочкіна — навідника міномета 285-го полку 5-го гвардійського механізованого корпусу.

Сильним автоматним вогнем гітлерівці притисли наших бійців до землі. Треба було будь-що форсувати небезпечну зону. Тоді лейтенант Чарев підняв бійців у атаку. Коли до гітлерівців анулювалося кілька десятків метрів, полетіли ручні гранати. Одна з них була направлена прямо на Чарева. Комсомолець Віктор Галочкін першим помігив небезпеці: рванувся вперед і закрив собою командира. Граната розірвалась на грудях москвича. З військовими почесними поховали Віктора Галочкіна в Знам'янці. На батьківщині Героя, в м. Орехово-Зуєво, іменем комсомольця названо одну з нових вулиць. 5 піонерських загонів і 2 дружини з гордістю носять ім'я Віктора Галочкіна.

Вранці 13 березня 1944 року 18-й танковий корпус у взаємодії з частинами 6-ї гвардійської повітряно-десантної дивізії зламав опір гітлерівців у м. Хашуватому Гайворонського району і дістався мосту через Південний Буг.

Кіровоградщина була визволеною.

Володимир ЧАБАНЕНКО, краєзнавець.

На фото: механіки-водії брати-близнюки комсомольці рядові Костянтин (ліворуч) і Микола ОБЕРЕМКИ. Вони відмінники бойової і політичної підготовки.

Фото Ю. ЗІМОЛОНГА. (Фотозхроніка РАТАУ).

Напередодні свята болгарського народу в Кіровограді в Палаці культури працівників держустанов та комунального господарства відбулися урочисті збори.

Збори відкрив голова міськвиконкому Б. Г. Тєковий.

З доповіддю про 28-у річницю соціалістичної революції в Болгарії виступив голова правління міського відділення Товариства радянсько-болгарської дружби кандидат історичних наук А. А. Богунський.

Слава про неперушну дружбу радянського і болгарського народів, про братерські почуття єдності трудящих соціалістичних країн, їх боротьбу за нові успіхи в будівництві соціалізму і комунізму, дружні зв'язки Кірово-

На фото: в президії урочистих зборів; вгорі — на трибуні Генеральний консул НРБ у Києві Криво Стоянов Євтімов. Фото В. Ковчана, А. Будзальська.

ЗАЯВА РАДЯНСЬКОЇ СПОРТИВНОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ

МІОНХЕН. (ТАРС). Керівники спортивної делегації СРСР на Олімпіаді зробили таку заяву: «Глибоко шкодуючи з приводу трагедії, що сталася 5 вересня на XX Олімпійських іграх, радянська спортивна делегація заявляє про своє притягнення і далі сприяє прогресові олімпійських ідеалів, справі миру і співробітництва, успішному завершенню Олімпійських змагань у Мюнхені».

С. БОНДАРЕНКО,
учень Бобринецького
сільськогосподарсько-
го технікуму

ЩАСЛИВСЯ, БОЛГАРІЄ!

НА ДВЕРЯХ великої світлої кімнати СШ № 14 напис: «Клуб Інтернаціональної дружби». Коли розмовляв з його членами, веселими, життєрадісними хлопчиками і дівчатками, вони навперебій розказують про життя свого КІДа. Переглядаш альбоми, роздивляєшся фотографії, на яких зафіксовані щирі посмішки, потискаєш руки — все це маленькій дітвора великої дружби радянського і болгарського народів.

Значна частина виставки клубу присвячена саме зв'язкам піонерів СРСР і Болгарії. А народився КІД так:

ПРИВІТИ БАЛЧИКА

Зараз він об'єднує 60 школярів. Обирає раду з одинадцяти чоловік, його головою стала десятикласниця Татяна Канцова, а керівником і консультантом — вчитель географії Б. І. Федоров. На світанку свого створення КІД встановив контакт з політехнічним училищем імені Христо Ботева міста Балчик Народної Республіки Болгарії, який підтримується й зараз. Якщо прочитати всі листи з болгарським поштовим штемпелем, перед вами постане історія країни, слави історії радянсько-болгарської дружби.

Листи... Листи... Їх багато. В них розповіді про сонячну країну на березі Чорного моря, про життєрадісний, водoleyний болгарський народ, про те, з якою радістю зустрічають там друзів. Писає, не з меншою, як зустрічають болгарських друзів у нас. Адже в школі всі нам'ятають той день, коли делегація з НРБ, яка гостювала на Кіровоградщині, завітала до школи. Ця радісна зустріч вилилася в справжній хвилюючий мітинг радянсько-болгарської дружби. На почесному місці в школі стоїть бюст Георгія Димитрова, вам покажуть фотозальбом з міста Толбухіна, макет російської гармати часів визволення Болгарії від турецького гніту. Все це подарунки болгар.

Особливо посилилися листування між КІДом і адресатами в Болгарії останнім часом. Адже всі — і радянські школярі, і їхні друзі — готувалися до знаменної дати — Дня свободи НРБ. А коли почався навчальний рік, то в центрі уваги всіх школярів були «щасливічкы», ті, кому випадає честь вітати в складі делегації школярів міста Кіровограда побувати в Болгарії. Відбулось урочисте засідання КІДа, на якому посланці розповіли про свою подорож, про теплий прийом друзів.

м. Кіровоград.

Н. ПАНЮКОВА.

У НАС — РАБОЧИЕ ЛАДОНИ

Тази, Болгария, приемлю

горы,

Кипение твоих садов,

С тобой и в радости и в горе,

Как друг, как брат, идти

готов.

Тебе во всем я чутко внимлю

И руку дружбы подаю,

Твоею прекраснейшую землю

Люблю не меньше, чем свою.

Твой праздник мы встречаем

редо

Улыбкой, песней и трудом

И в этот день

с Кіровограда

Привет тебе горячий шлем.

А степь цветы навстречу

клонит,

И неба синь полна тепла...

У нас — рабочие ладони,

А значит — общие дела.

В. ГАНОЦКИЙ.

Буднък господарського працівника в м. Толбухіні.
Фото А. БУДУЛАТЬЕВА.

Дев'яносту долину називають Долиною великої хімії.
На фото: бригада бетонників з Дев'яноської долини, яку очолює Злата ТОМЕР.

СПАДКОЄМЦІ

У комсомольців Руси — димитровський урок

Великий індустріальний центр Руса справляє, пасамперед, сильне враження людьми, які живуть і працюють у ньому. В їхній крові закладена героїчна історія міста. В їхній свідомості відбилась пролетарська боротьба, керована нерідко особисто Георгієм Димитровим. Видимими і невидимими каналами минуле впливає в динамічне сьогодні русьської молоді. Вона не пасивний споглядач минулої слави, а гідний продовжувач революційного духу робітничого класу.

Великі справи молоді. 40 комсомольських бригад взяли шефство над десятками виробничих об'єктів. В боротьбі за науково-технічний прогрес тільки минулого року впроваджено 164 пропозиції з економічним ефектом в 10 мільйонів левів.

Виконуючи свій класовий патріотичний обов'язок в рік ювілею і з'їзду комсомолу міська комсомольська організація домоглась великих успіхів. Про це говорить перший секретар міському ДКСМ Симеон Мінев:

— Про нашу участь у будівництві розгорнутого соціалістичного суспільства, в боротьбі за виконання рішень X з'їзду партії можна робити висновки, аналізуючи соціально-політичний ріст нашої молоді. Найяскравіша її трудова ініціатива — «Рапорт-зобов'язання 60 виробничих одиниць 12 підприємств міста Руси», присвячена 60-й річниці створення СРСДМ. Чудова символіка: 60 найкращих бригад — 60 років від створення Спільки, 12 підприємств — Двадцятий з'їзд комсомолу. Її підтримали 2800 бригад міста. Разом з цим молоді залучається до науково-технічної творчості. Її девіз: «Кожен молодий робітник повинен стати раціоналізатором».

Слово секретаря міському ДКСМ доповнив виступ ватажка найбільшої комсомольської організації в місті, секретаря заводського комітету комсомолу кораблебудівного і корабельнобудівного заводу «Іван Димитров» Енчо Стайков.

— Під час Димитровського уроку, — сказав він, — комсомольці познайоми-

лись з програмою національного молодіжного руху в нашому місті. Це дало новий імпульс в праці молодих робітників. 50 бригад заводу підтримали «За-клик шестидесяти». В боротьбі за високу продуктивність праці, збереження металу і раціоналізації економічно державі 42 тисячі левів, а від впровадження нової технології — 24 тисячі. Інші комсомольці працюють над новим методом секційного монтажу, який зменшить трудомісткість праці кваліфікованих робітників. На честь Двадцятого з'їзду комсомолу буде спущено на воду три кораблі...

На корінних корпусах в стапельному цеху працює молодіжна бригада Догора Дочева. П'ятеро її членів викреслюють, різють, зварюють — збирають окремі секції корабля. При них розмовляємо з секретарем товариства при технічному відділі Александром Алексєвим. Його комсомольці записали в особистих комплексних планах зменшити вартість продукції і на економічній кошти побудувати пам'ятник.

Русьські комсомольці пишуться традиціями своїх попередників. В товариствах і організаціях комсомольці і піонери вивчають історію молодіжного революційного руху. Змагання, вікторини, зустрічі і урочисті вечори супроводжують щоденну працю.

Ми завітали до молодіжного клубу «Іскра», де зустрілись з молодим істориком Настасом Сурдуловим, що завідує музейним зібранням. Він розповів про діяльність ідеологічної установи, що міститься в старому партійному клубі на вулиці Христо Ботева, № 8. Пам'ятна плита увічнила значення цієї однопов'язової споруди. Невеликий салон і глибока сцена, в глибокій якій містяться музейне зібрання, закликають уважувати хвилюючі мовчання тих, хто в цих чотирьох стінах вирішував долю соціалістичного молодіжного руху в місті. Тут є знаменитий історичний фотознімок від 18 серпня 1912 року, на якому бачимо засновників СРСДМ — Георгія Димитрова, Ламбі Канцева, Васіла Ленкова, Івана Кисарова...

На завдання, які поставила партія перед нашим народом, русьські комсомольці відповідають напруженою творчою діяльністю. В їх ентузіазмі, в творчій праці живе революційний вогонь перших молодих соціалістів.

Борис АРСОВ.

«Младеж».

КОЛИ в Болгарії згадують Габрово, то співбесідники посміхаються, передчуваючи жарг. В цьому невеличкому робітничому містечку люблять посміятися над власними слабкостями. Веселі історії, розказані в габровських барах, розходяться по всій Болгарії.

Подібно до шотландців, найбільше всього габровці глумляються над своєю ошадливостю та бережливостю. В Габрові, стверджують одні, кішкям відрубують хвости, щоб тепло не залишало дім, — кішка без хвоста коротша і пробігає за двері швидше. В Габрові, говорять інші, — стрілки годинників прив'язують на ніч, а вранці знову відпускають, щоб механізм не зношувався парадчасно.

Зрозуміло, базових кішок можна зустріти лише на габровських місцевих юмористів та на сувенирах. Що ж стосується ошадливості, то її у габровців не забереши. Кам'яниста земля, круті гірські схили, які вимагають величезної праці виробити у місцевих жителів ці якості. Тут сім разів прикинуть перш, ніж приступити до якоїсь справи.

І все ж, коли одинадцять років тому в Габрові почали будувати крупний електротельферний завод «Под'єм», мимоволі виникло питання, а чи не прорахувалися габровці? Для чого такий незелений країні, як Болгарія, будувати завод, продукція якого лише в найменшому обсязі — 3 електротельфери з кожних 100 — могла бути реалізована на внутріш-

ньому ринку? Де болгарські електротельфери, які ніколи раніше не випускалися в цій країні, знайдуть покупця? Чи витримають вони конкуренцію? Чи не вигідніше було б імпортувати їх?

— Труднощі у нас на початку вистачало, — говорить директор заводу Боян Бонев, — але подібних сумнівів, не було.

Директору 35 років. На заводі — він з перших днів його існування. Він прийшов сюди молодим інженером енергетики. Історія підприємства — це і трудова біографія Бонева.

Директор з гордістю показує завод і, за цим — не співає любов до свого дітища, а свідомість незапереч-

них успіхів колективу «Под'єма». Робітники в цехах не видно. Все роблять машини. Верстати з програмним управлінням, сучасні потокові лінії.

— Без РЕВ, без економічної інтеграції соціалістичних країн було б не мислима наше існування, — підкреслює Боян Бонев, — За пропозицією РЕВ Болгарія повинна була побудувати завод і забезпечити електротельферами всіх партнерів. Проект заводу розроблений московськими спеціалістами. Обладнання поставлене Радянським Союзом і Чехословаччиною. Соціалістичні країни забезпечили продукції заводу надійний широкий ринок.

ЦЬОГО року «Под'єм» випускає 50 тисяч електротельферів різних марок. Найближчими роками виробництво зросте до 100 тисяч. Не лише соціалістичні країни купують їх, але й капіталістичні в тому числі ФРН, Англія, Швеція, Голландія, Італія.

Однак, головне не прибутки від експорту. В цьому переконується, бесідуючи з директором та іншими спеціалістами заводу.

«Под'єм», як і інші першість індустрії став одним з центрів, де створювалися кваліфіковані кадри промислових робітників. Спеціальна середня технічна школа, що діє на базі за-

воду, вже не один рік випускає кваліфіковані кадри. Настала черга «Под'єма» ділитися досвідченими майстрами, коли в цьому виникає потреба на промислових підприємствах Болгарії.

Сотні іноземних спеціалістів і представники торговельних фірм відвіду-ють завод, залишаючи записи в книзі відгуків, які про продукцію, так і про організацію виробництва. Думається, що основну думку всіх цих записів передасть наступний, що з'явився нещодавно: «Ми за-хоплени темпами, якими Народна Республіка Болгарія перетворюється в індустріальну країну».

(Група радянських спеціалістів).

Н. СФІМОВ.

МАЛОВІДОМІ СТОРІНКИ

● НОВІ ДОКУМЕНТИ ПРО І. К. МИКИТЕНКА

У ДЕРЖАВНОМУ обласному архіві у фондах Єлисаветградського повітового відділу охорони здоров'я виявлено нові документи про життя і діяльність видатного українського письменника, нашого земляка Івана Кіндратовича Микитенка.

Як відомо, в 1914 році 17-річного Івана Микитенку після закінчення Державної військово-фельдшерської школи відправили на фронт. Тут він зблизька побачив жахливе окопне життя, кров і смерть тисяч людей, дістав перший життєвий гарт. Ці роки були важливими і для формування світогляду майбутнього письменника.

Звістка про повалення самодержавства застала І. Микитенку в Галичині. Солдати обирають молодого фельдшера членом полкового комітету. Після Великої Жовтневої соціалістичної революції І. К. Микитенку кілька місяців працює у Житомирському військово-повітового відділу охорони здоров'я є свідомство за № 4906 від 25 квітня 1921 року.

«Настоящее удостоверение выдано фельдшеру И. К. Микитенку в том, что он состоит на службе в качестве заведующего Нечаевским фельдшерским пунктом, что подписано и приложением печати удостоверения. Действительно по 25 мая 1921 года». Тут також зберігається цікавий документ — заява від Бикової Зінаїди Григорівни з проханням призначити її на посаду сестри милосердя при Нечаївському фельдшерському пункті. Вона закінчила в 1917 році Єлисаветградські курси сестер милосердя і працювала у військових госпіталях міста. Працюючи в Нечаївському медпункті, вона стала дружиною Івана Кіндратовича.

В Нечаївці І. К. Микитенко проживав два роки. Цікаво знати, що тут він організував сільський театр, у якому сам грав і ставив п'єси з дожовтневого репертуару. Оскільки нових, радянських українських п'єс не було, Микитенко написав і поставив кілька власних драматичних творів про нове життя. Навряд чи міг він сподіватися, що ці перші кроки приведуть його згодом у велику літературу.

...В документальних матеріалах обласного архіву знаходимо заяву такого змісту: «В Єлисаветградський повітовий відділ охорони здоров'я завідувачого Нечаївським фельдшерським пунктом лікнема І. Микитенка».

ЗАЯВА

На основі розпорядження ВУЦВКУ про заповнення незаможниками вакансій у вузах і рабфаках я, як член КНС Нечаївської волості віраджуюсь в Одеський медіститут, куди повинен явитися не пізніше 15 серпня 1922 року. А тому прошу відділ охорони здоров'я відрядити мене і прислати замісника до 13 серпня цього року.

5 серпня 1922 року, лікнема

І. МИКИТЕНКО.

З путівкою Нечаївського комітету незаможних селян їде вчитися Іван Микитенко. Восени 1922 року він успішно складає вступні іспити до Одеського

медичного Інституту. Нове життя, нові інтереси, нові друзі захопили майбутнього письменника. Ось як розповідав І. Микитенко про голодне студентське життя 20-х років в одному з газетних нарисів 1923 року:

«Пас троє — я й ще два студенти-незаможники: Артюшенко і Петя Юрженко. Увечері, як скінчилась остання лекція, я приєднав додому і заснув у себе невеличку гіпалку без скла. Вона тремтіла кволим жовтеньким вогником і, не встигаючи спалювати з товстого гніту нафту, пускала в стелю кучеряву хмару сажі.

Петя з Артюшенкою уже третій день ганяють по місту, шпашать об мокрий брук підметки і мріють десь заробити гроші...

Я розкрив книжку і безнадійно глянув у численні рядки. «Полоїсти б», — ворухнулось десь усередині. Я знав, напевно, що з учорашнього дня з'їдено останню скоринку, а картоплі другий тиждень нема і в заповіді.

Незважаючи на те, я з якоюсь дурною надією обшукуював усі куточки, потім зібрав розгублені крихти і потім чинив проковтував їх. Далі знову сів до столу і рішуче втримав очі в середину рядків сторінок.

— Треба вчитися, — сказав собі, і очі побігли швидко по сторінці згорі до низу.

Тоді загомоніли за дверима Петя і Артюшенко, і в слідуючу мить я побачив їхні веселі, надзвичайно зворушливі обличчя.

— Не журись, Іване!...

— Знайшли??

— Знайшли — хліб гнуть за Желавою горою... У райсоюзі... Вся наша артіля піде. Роботи вистачить...

З документів нам стало відомо, що до Одеси І. Микитенко приїздив не тільки бажання вчитися, а й непереморний інтерес до літератури.

О. НАГОРНИЙ,

директор Кіровоградського обласного державного архіву.

ЗУСТРІЧ — НА ПЛОЩІ

Фото В. КОВПАКА.

ДНІВ кілька тому прохожі в Кіровограді здивовано зупиняли крок і зацікавлено підходили до трав'яного газону. В розпал робочого дня, серед вуличного гаміру площею Кірова гордовито крокував... лелека.

Чи то був поважний представник лелечого роду, направлений на пошуки нових Америк, чи просто турист-чорногуз — ніхто не знав. Проте птах мав неабиякий смак, бо вибрав найкрасивішу площу міста. Він вмотивувався на даху високого будинку і мало не годину глибокодумно озирав зойно відкриті землі. Потім змахнув крилами і злетів позайомитися з ними поближче.

Довгим дзюбом він покопирсався в траві, постукав, випробовуючи на міцність асфальт площі, і поважно попростував до фонтану. Вистрибнув на паркет і здивовано повернув око на чудернацькі струмені води.

Висновки були неутішні. Ані смачних риб, ані поживних жабок у фонтані не водилось. І лелека скептично глянувши на чималенький натовп, розправив метрові крила. Так його зрозуміли люди...

А насправді він, мабуть, відірвався від рідного ключа. Підвели молоді крила...

Бажаємо щастя

першому секретареві Гайворонського РК ЛКСМУ Світлані Іванівні Русановій та інструкторові райкому Віталію Дмитровичу Насипанову в зв'язку із вступом у шлюб.

Кіровоградський обком ЛКСМУ та редакція газети «Молодий комунар» з цієї нагоди шлють найкращі побажання новій радянській сім'ї.

На численні замовлення наших читачів друкуємо пісню І. ПОКЛАДА на слова Ю. РИБНИНСЬКОГО «ЧАРІВНА СКРИПКА».

На музичній хвилі

ЧАРІВНА СКРИПКА

Сіла птаха білокрила на тополі, Я понесла своє серце скрипалю, Сіло сонце понад вечір на поля. Йшла до нього, наче місячна, Покохала, покохала я до болю царівна, Молодого, молодого скрипалю. Йшла до нього, як до березня весна,

Покохала, зачарована струною, І не знала, що та музика чарівна, Заблукала та мелодія в гаю. Не для мене, а для іншої душі, В гай зеленій журавлиною весною.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД СУБОТА, 9 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Програма передач. (М). 9.10 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.25 — Новини. (М). 9.35 — Для дітей. «Машини з синім респектом». Телефільм. (М). 10.10 — Кольорове телебачення. Міжнародна зустріч з хокеї: збірна Канади — збірна СРСР. (Канада). 12.00 — Інтербачення. Кольорове телеба-

чення. На XX Літніх Олімпійських іграх. 14.00 — «Музичні зустрічі». Пісні на вірші І. Кашежової. (М). 14.35 — «Сторінки життя оренбурзького села». Передача шоста. (М). 15.00 — «Театр одного актора». (М). 15.45 — «Людина і закон». (М). 16.00 — Восьмий міжнародний фольклорний фестиваль у Бургасі. (Болгарія). 16.30 — Кінопапоза. «Будівництво і архітектура». (М). 17.00 — «Здоров'я». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — Новини. (М). 19.10 — Програма телевізійних короткометражних художніх фільмів. (Болгарія). 18.40 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Тамушка букета». (М). 18.50 — Науково-популярний фільм «Леонід Собінов». (М). 19.35 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Смугастий

рейс». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Інтербачення. Кольорове телебачення. На XX Літніх Олімпійських іграх. (Мюнхен). По закінченні — новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — Програма передач. (К). 17.00 — «Екран молодих». (Харків). 18.00 — Телефільм «Нептун, дозволять увійти». (К). 18.15 — «Кітаска панорама». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.40 — «Чиста криниця». (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. (К). 22.45 — Вечірні новини. (М).

НЕДІЛЯ, 10 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будиль-

ник». (М). 10.00 — «Сьогодні — День танкістів». Виступ Маршала бронетанкових військ Бабаджанія А. Х. (М). 10.15 — «Музичний кіоск». (М). 10.45 — Програма мультфільмів. (М). 11.15 — Грає оркестр «Голубий екран». (М). 11.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 12.00 — Інтербачення. На XX Літніх Олімпійських іграх. (Мюнхен). 14.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 14.25 — Художній фільм «Капітанська дочка». (М). 16.05 — «Сільська гадина». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 18.00 — «Сіма». (Донецьк). 19.30 — Кіноінформатив Країни Рад. Художній фільм «Хлопець з нашого міста». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Інтербачення. Кольорове телебачення. На XX Літніх

Олімпійських іграх. (Мюнхен). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.55 — Програма передач. (К). 17.00 — 25-й тираж спортлото. (Харків). 17.30 — Сьогодні. День танкіста. «Я — громадянин». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт Державного симфонічного оркестру Азербайджанської РСР. Соліст — народний артист Азербайджанської РСР М. Магомаєв. (М). 19.10 — «На мридіанах України». (К). 19.40 — «Українські вечорниці». (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінокомедія «Його величність принц». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 11 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 15.35 — «Бесіди про спорт». (М). 16.05 — «Наука — сільському господарству». (М). 16.35 — VIII Міжнародний фольклорний фестиваль у Бургасі. (М). 17.15 — «Від понеділка до понеділка». (К). 17.25 — Для

юнацтва. «Ким бути?». (К). 18.00 — «На варті здоров'я». (К). 18.50 — А. Франс. «Німа дружина». Прем'єра телеспектаклю. (М). 20.25 — Документальний фільм. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Закриття XX Літніх Олімпійських ігор. (Мюнхен). По закінченні — новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Цілуй хвилину п'ятиріччя». «Ми дали слово». (Харків). 17.15 — «Поезія». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 18.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 18.30 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. Перша ліга. «Шахтар» — «Чорноморець». 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній телефільм «Варична земля». I серія. (К). 22.35 — Вечірні новини. (К).

Про можливі зміни в програмі, вас повідомлять диктори радіо і телебачення.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.